

ALUSHARIDUS

65

ÜHESKOOS TÖÖHOOS

Koos aastaid mööda saadetud -
on muresid, rõõme jagatud,
lapsi siit kooli saadetud
ja sõimesse vastu võetud.

Kollegide kallal tögatud,
nalja ja naeru jagatud,
raskustes abikätt ulatatud,
lahendust otsitud-leitud.

Rohkem me majas kui midagi muud,
meil valitseb üksmeel ja sõprus suur.
Loodame siis, et kaua sel teel
üheskoos kulgeme veel ja veel!

Marju Hurt
Käthlin Naarisma

Rõngu Lasteaed Pihlakobar

65 aastat alusharidust Rõngus

2021

EESSÕNA

Aastal 2021 täitub Rõngu kandis alushariduse andmise algusest 65 aastat. Praeguses hoones Rõngu kiriku külje all on lasteaed asunud juba 48 aastat. Viimased 5 aastat on lasteaial olnud üsna kirevad ja täis muutusi. Sellesse perioodi langeb nii omavalitsuse muutumine - Rõngu vald ühines suure uue Elva vallaga kui ka lasteaia direktori vahetus. Lasteaiamaja on seest põhjalikult renoveeritud ja värskendatud ning õueala saanud hoopis uue ilme.

2018ndal aastal liitus Rõngu lasteaiaga Hellenurme mõisas asuv lasteaed ning nii juba 3 aastat on meil olnud 2 maja. Rõngu majas on 4 rühma ning Hellenurme majas 2 rühma. Laste arv on olnud kogu aeg kasvutrendis.

Rõngu lasteaia õpetajate hulgast ei ole palju muutusi toimunud, uued inimesed liitusid seoses Hellenurme rühmadega, mõned on käinud lapsepuhkusel, mõned läinud pensionile. Üldiselt on lasteaia personal ühtehoidev ja stabiilne. See on kodune ja hubane paik, kus on lastel hea olla, töötajatel hea töötada ning vanematel on turvaline tunne oma lapsed siia tuua. 5-aastase perioodi jooksul oleme mitu korda rahuloluküsitlusi teinud ning üldiselt ollakse lasteaia rahul.

Juba 2 korda oleme valinud oma töötajate hulgast Pihlaemanda kui möödunud õppeaasta kõige inspireerivama õpetaja ning Pihlamarja kui kolleegide lemmiku. Me väärtustame oma inimesi ning töötamine Rõngu lasteaias ja kuulumine sellesse pihlakobarasse on auasi meile kõigile.

Pihlakobara naispere on väga hakkaja, ideedest puudu ei tule, oleme pidevas õppimises ja arengus. Meie lasteaias tehtavad üritused on sisukad ja vahvad. Oleme ka lapsevanemaid kaasa lööma kutsunud ning tänu nende panustamisele said lasteaia õuealal kõik rühmad endale väliköögi.

Elva valla tulekuga toimusid muutused ka lasteaia töökorralduses. Köögis tegutseb nüüd juba teist aastat SA Elva Teenused, kogu toitlustus on selle asutuse korraldada. Elva Teenused teeb suurepäraselt tööd ka igasuguste majandusalaste probleemide lahendamisel ja nii hoone kui õueala korrashoidmisel.

Asutuse igapäevases töös on olnud viimastel aastatel mitmeid olulisi muudatusi. Püüame sammu pidada igasuguste uuendustega, mis hariduselus toimuvad ning neid jõudumööda ka oma majas ellu rakendada. Arengusuund on järjest suurema avatuse, infoliikumise tõhususe, säästliku ja nutika majandamise, tugiteenuste kättesaadavuse suurendamise ning igakülgse koostöö poole.

Meie majja on leidnud tee ka teisest kultuuriruumist ja teist keelt kõnelevad lapsed ja lapsevanemad - nad on meile põnevaks väljakutseks.

Oleme püüdnud kujundada oma lasteaia nägu. Lasteaia nimi Pihlakobar sümboliseerib kuumust ühte kokkuhoidvasse kobarasse. Meil on oma laul, oma tunnussõnad, pihlapuust inspireeritud rühmade jaotus ja rühmaruumid, logod ja lasteaia maskott.

2020ndat aastat jääb meenutama eriolukord riigis. Me tegime sellel aastal läbi suure digipöörde, õppisime veebikoosolekuid pidama ja sihipäraselt kasutama interneti vahendusel pakutavaid võimalusi nii suhtlemiseks, töötamiseks kui ka enesearenguks.

Keerulised ajad on inimesi proovile pannud, kuid küllap ka rohkem kokku liitnud ning tulevikku vaatame julgelt ja optimistlikult - tore meil olla kobaras koos!

Marge Jaasi-Tamm
Direktor

Rõngu Lasteaed Pihlakobar, oktoober 2020

Rõngu Lasteaed Pihlakobar, Hellenurme maja oktoober 2020

MISSIOON

Meie lasteaed on koht:

- kus lapsed tunnevad end hästi
- kuhu lapsevanemad tahavad oma lapsi tuua
- kus personalil on hea töötada

VISIOON

Turvalises ja kaasaegses mängu- ja õpikeskkonnas tegutseb loov ja rõõmsameelne laps, kelle individuaalsust arvestatakse koostöös tema perega

VÄÄRTUSTAME:

- hoolivust ja lugupidamist kõigi ja kõige suhtes
- hästi toimivat koostööd kõigi osapoolte vahel
- loovust, mängulisust, algatusvõimet ja avatust uuendustele
- iga lapse isikupära
- tervislikku eluviisi
- rahvakultuuri läbi traditsiooniliste ürituste ja õpitegevuste

LEGEND PIHLAKOBARA LASTEAIAST

K. Naarisma (M. Kurmi/V. Lutsu legendi töötlus)

Kaua aega tagasi valmistas Looja maa, taeva ja vee ning pani maale elama inimesed ja loomad, taevasse lendama linnud ja vette ujuma kalad. Ta pani maale kasvama puud, pöösad ja lilled. Päike soojendas ja vihm kastis. Kõik kasvas ja õitses. Maailm sai ilus olema. Looja aina jätkas maa kujundamist, et kõigil elusolendeil oleks hea selles ilusas maailmas elada.

Ühel kastemärjasel varahommikul, mil päike alles tõusis, seisatus Looja ja imetles oma tööd. Avastas siis oma peos pisikese marjakese ja olles veidi kaalutlenud, otsustas Looja, et paneb selle mulda. Ta ütles: "Sirgugu sinust üks hea väega puu, mis kaitseks elusolendeid kõiksugu halva eest ja saagu sinu nimeks Pihlapuu!

Aeg möödus ja kord, kui kevadine päike oli sulatanud viimsegi lumeraasu ja kõikjal hakkas loodus rohetama, oli äkitselt pihlapuu ehitud lopsakate õiekobaratega. Tema ilust ja headusest teadsid kõik ning tahtsid samuti sellest osa saada. Uudistajaid saabus igast ilmakaarest.

Nõnda oligi, et kaunis kirjutiivaline liblikas jättis hüvasti Lossimäe haldjatega ja läks ot-sima seda hea väega pihlapuud. Läänetuul kandis teda edasi ja nõnda lenneldes kuulis ta ühtäkki kaugusest imeilusat muusikat. Helide suunas liikudes, jõudis ta ritsika juurde, kes parajasti mängis viiulil üht röömsat lugu.

"Tere ritsikas! Küll on ilus lugu!"

"Tere, tere kena liblikas. Jah, ma vahel ajaviiteks ikka mängin. Otsisin paika, kus oleks hea mängida ja näe, leidsingi koha siin puu juures. Kui päikese käes palav hakkab, saan tulla siia puu varju," seletas ritsikas.

Liblikas märkas ka nüüd seda varjuandvat puud ja uuris seda veidi lähemalt: "Huvitav, mis puu see on? Ilusad suured õied!"

Liblikas kummardus, et õit nuusutada, kuid äkitselt kostus õiekobara seest vali sumin.

"Oih, appi, mis see veel on?" ehmus liblikas.

Talle vaatas õie seest vastu pahane mesimumm. "Mis sa otsid siit?" pahandas ta.

"Vabandust, ma ainult vaatasin ja mõtlesin, et huvitav, mis puu see on nii ilusate õitega?"

"See siin on pihlapuu ja need on pihlaõied. Mina korjan siin mett, see on minu töö. Sina aga segasid mind!" torises mesimumm edasi.

"Armas mesimumm, ära ole pahane. Näed, ma lähen teise õie peale," püüdis liblikas lepitust leida. "Mulle tundub, et siin jätkub õisi paljudele!"

"No hea küll," leebus mesimumm. "Ega ma ei olegi nii pahane. Lihtsalt teen oma tööd." Ja mesimumm jätkas oma toimetusi taas rõõmsalt.

Liblikas aga leidis pihlaõites omale sobiva ja hästi lõhnava koha. "Armas ritsikas, mängi veel midagi. Sa oskad oma pillimänguga palju rõõmu valmistada," palus liblikas.

Ja rõõmuritsikas mängis. Mängis seni, kuni pihlapuu ümber hakkasid õitsema võililled.

Ühel ilusal päikeselisel päeval tantsisid rõõmuritsikas, liblikas ja mesimumm ümber pihlapuu. Kui nad tantsu lõpetasid ja endid puu alla puhkama sättisid, kuulsid nad, et neile plaksutatakse. Oh imet küll! Nende tantsule elasid kaasa puu juurde saabunud õnnetriinu, õiepõrnikas ja lepatriinu.

"Oi, õnnetriinu! Küll sina ikka oled ilus kollane, justkui särav võilill," lõi liblikas imestusest käsi kokku.

"Jah, algul olingi kollane. Aga et Looja mind paremini võilillede seas eristaks, siis maalis ta mulle mustad täpid peale," seletas õnnetriinu oma lugu.

Eemalt aga kostus rõõmuritsika imestushüüd: "Põrnikas, sina? Milline üllatus! Mulle meenub, et kui otsisin kohta, kus oleks hea pilli mängida, siis teel möödusin ju sinust. Olid ju sina, eks?"

"Mina muidugi. Kimasid minust pikkade hüpetega mööda. Püüdsin küll kiiresti sinu järgi sibada, aga ikkagi kaotasid su silmist," kurtis põrnikas. "Siis aga kuulsin pillimängu ja hakkasin helide suunas tulema. Siin ma nüüd olen. Minagi otsin paika, kus oleks nii päikest kui ka varju, headust ja rõõmu. Olen kuulnud, et kusagil on selline puu," seletas põrnikas lootusrikkalt.

"Oi õiepõrnikas, tead, sa oled täitsa õiges kohas. Siin ongi see hea, kaitsev puu," teatas ritsikas. "Jää minu lähedusse siia puujuure peale. Teised putukad, kui ringi lendavad, saame meie siin isekeskis juttu puhuda," rõõmustas ritsikas.

Aeg möödus ja peagi saabus sügis. Pihlapuu lehed muutusid kollakaks, valmisid pihlamarjad. Putukad elasid pihlapuu juures ja tegelesid oma igapäeva toimetustega, puhkehetkedel aga laulsid ja tantsisid.

Ühel värviderohkel sügispäeval märkasid putukad, et pihlamarjad, mis veel mõni aeg tagasi olid olnud oranžid, nüüd hoopis punaseks muutusid. Nad imetlesid neid imeilusaid pihlakobaraid. Korraga jäi nende pilk pidama ühel isemoodi marjal.

"Vaadake, milline huvitav täpiline pihlamari!" hüüdis mesimumm imestunult.

"Oleks kollane, siis näeks välja täitsa minu moodi!" tunnistas õnnetriinu.

Liblikas otsustas asja lähemalt uurida ja otsis üles oma luubi. Korraga aga hakkas see kahtlane täppidega pihlamarri laginal naerma. "Teiega on ikka nii lõbus!" kõkutas see marjamoodi tegelane.

Nüüd muidugi said kõik aru, et see oli hoopis lepatriinu ja tunne oli enam kui piinlik.

"Mis sa oled siis nii pihlamarja värvi," torises mesimumm. "Saa siin aru, mis on mis ja kes on kes! "Mis sa kohe siis ei öelnud, et lepatriinu oled!"

"Naljakas oli vaadata, kuidas te mind pihlamarjaks pidasite," naeris lepatriinu edasi. Siis aga muutus tõsiseks: "Tegelikult seda mul vaja oligi. Ma just otsisingi sellist elupaika, kus mind väga märgata ei oleks. Ja tundub, et leidsingi!"

"Näete siis! Olemegi kõik leidnud seda, mida otsisime - hea elupaiga just siin selle pihlapuu juures. See ongi see hea väega puu! Ja siin on ruumi kõigile, kes on head ja tahavad elada headuses," õhkas röömust liblikas ja temaga koos kõik putukad.

Selline on lugu pihlapuust, kelle Looja oli pannud kasvama marjast, et see kasvaks hea väega puuks. Tema juurde leidsid tee putukad, kes tundsid endid seal kaitstult ja röömsana. Aja jooksul sai neid palju. Liblikad, lepatriinud, õnnetriinud ja mesimummid tiirutasid ümber pihlapuu võra. Nad puhkasid kevadel pihlaõites ja sügisel pihlamarjadel. Röömuritsikad ja õiepõrnikad pesitsesid ja toimetasid pihlapuu juures murul õite sees. Talveks aga leidis igaüks puukoore sees omale koha, kus kaitstult talveaega nautida.

Palju aega hiljem loodi sellele hea väega kohale lasteaed, mida hakati kutsuma Pihlakobaraks. Siin toimetavad nüüd Lepatriinud, Õnnetriinud, Liblikad ja Mesimummid. Pisut eemal, kuhu olid ulatunud pihlapuu juured, tegutsevad Röömuritsikad ja Õiepõrnikad. Ühtse Pihlakobara perena ollakse siin sõbralikud, üksteist toetavad, lahked ja usinad. Pihlapuu headuse vägi püsib siin igavesti!

ASKELDUSI PILDIS 2016-2021

2016/2017 õppeaasta

Teema: Suur ja väike üheskoos avastamas, õppimas, mänguhoos
Moto: Ma kuulen ja ma unustan
Ma näen ja ma jätan meelde.
Ma teen ja ma mõistan.

(Hiina vanasõna)

Nõiad sportimas

Helkurinäitus

Kadritrall

Eestimaa sünnipäev

2017/2018 õppeaasta

Teema: Avan koduvärava...
Moto: Ma kuulen ja ma unustan.
Ma näen ja ma jätan meelde.
Ma teen ja ma mõistan.

(Hiina vanasõna)

Sügismatkal

Eestimaa sünnipäev 100

Pihlapõnni puhvet "Rõngu kandi viie
tee puhvetite päeva" raames

Tõsine piparkoogitegu

2018/2019 õppeaasta

Teema: Tahad latva ronida, hakka tüvest peale

Laulupeotule vastuvõtmine Rõngus

Jüripäev Hellenurme mõisapargis

Südamenädal lihavõttejänestega

Prügikoristus

Hariette-Liis Kuus Elva Lepatriinu
lauluvõistlusel I-II koht

Emakeelepäev

Maša ja karu lasteaia sünnipäeval

Spordipäev

2019/2020 õppeaasta

Teema: Väärtuskasvatus

Moto: Käitu kodus nagu kuningakojas, siis käitud kuningakojas nagu kodus

Sõbrapäev Murumuna lasteaias

Keskkonnapäev

Muinasjutt „Naeris“ isade esituses

Rõngu hooldekodus

Kolletamispäeva sügisball

Lastekaitsepäev

Eestimaa sünnipäev

2020/2021 õppeaasta

Teema: Uus ja vana käsikäes
Moto: Mihkli ja Leenu mängumaal
robotiga sõbraks saan

Mihkli ja Leenu mänguhommik

Advendiaja avamine videokavana

Eestimaa sünnipäev videokavana

Kolmekuningapäev

Tsingupäev

Talveball

ÕPPETEGEVUS

Kõige kaunimad hetked lasteaiateel lastele, vanematele ja õpetajatele on kindlasti lõpupeod. Maitset kibemagus, sest ühest küljest on ju tore, et üks eluetapp saab läbi ja ees ootab uus ja põnev koolitee. Teisalt aga on kurb, sest tuleb hüvasti jätta nii armsaks saanud lasteaiaemeluga. Siinkohal väike pildiline meenutus meie lõpetajatest viie aasta jooksul.

Mesilinnud, 2017

Kiilikased, 2018

Liblikad, 2019

Liblikad, 2020

Rõõmuritsikad, 2020 (2 lõpetajat)

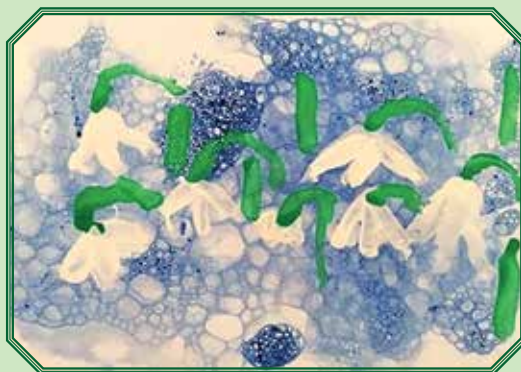
MAJARAHVA LOOMINGUT

Kevad

Marju Hurt

Lumi sulanud on ära,
igal pool on linnukära.
Vulisevad kevadveed,
porised on külateged.

Lilled õitsvad metsa all,
kitselgi on väike tall.
Päike särab taevalael,
minul juustes kirju pael.

Veronika „Lumikellukesed“

Kevad kõigil põue poeb,
kala järvevetes koeb.
Konn see krooksub tiigivees -
ilus aastaag on ees.

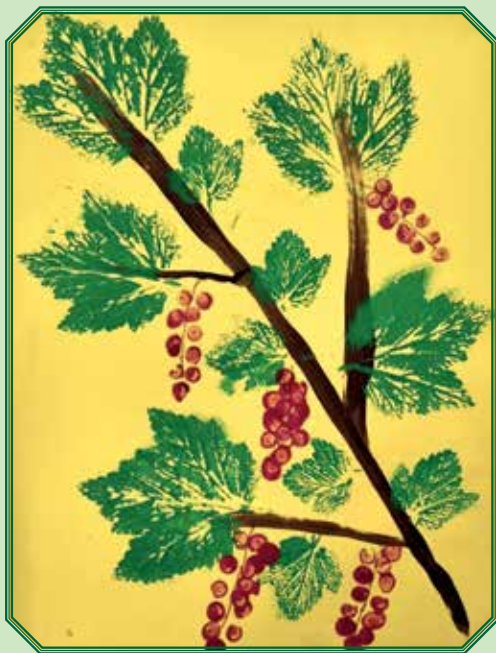
Airon "Kala"

Sügisel

Virve Luts

Kuuled - õues sussisahin, puudel kuued plehku panid
Kasel lehed kullakarva - imeline, nii on harva
Vahtral latv on väga verev - küll nüüd loodus värvist kirev
Pihlal marjad punetavad - jagan neid ma lindudega
Korjan talveks - mitte mäge, tassis tees neist tunda väge
Vaatomata põuast suvest - rõngaslill on uues kuues
Peenral astrid punetavad - varsti meid nad minetavad
Hästi vahvad vaadata - need on Jaapani laternad -
Füüsal ütleb mõni meist - olgu see on nende keiss...
Sügis - oled tõesti ilus, kuigi ilmad vahel vilud.
Iga aasta aeg on ilus - sul vaid vaja näha ilu!

Mia "Sõstra oks"

Heret "Sügispuud"

Kus on minu kodumaa?

Epp Väikene

Kus on minu kodumaa,
armas-kallis Eestimaa?

Murueide põllesiius,
rohu kahinas.

Metsaisa kuuehõlmas,
puude kohinas.

Vete-ema kiharais,
lainte mühinas.

Külmataadi habemes,
tuisu tuhinas

Seal on minu kodumaa,
armas-kallis Eestimaa.

Ketrin "Talvine puu"

Emilie "Purjekas merel"

Õiepõrnikate "Sini-must-valge tervitus"

Kodu

Marju Hurt

Mu kodu on keset metsi,
kus elab palju metskitsi.
Maja on armas ja väikene,
hommikul aknast paistab päikene.

Seal elavad ema ja isa,
suur vend, väike õde ja mina.
Meil kodus on veel kaks koera ja kass,
kes vahel vihase moega.

Häidi "Linnukeste söögimaja"

Suvel linnulaulust mets kajab,
talvel maa lumevaiba all magab.
Looduse keskel on mu kodumaja
ja muud mulle polegi vaja.

Jete-Ly "Jänku talvekasukas"

Artis „Kodumaja“

Ootamatu sula

Virve Luts

Lumememmel kiire taga -
kevad juba aia taga.
Päike kiirtega teeb pai -
lumememmel ai-ai-ai.
Silmast pisar kukub, tolks,
porgand maha veereb, kolks.
Lõpuks lõbus lombike,
millel sütest muigeke.

Anna-Maria "Lumememm"

Talv

Virve Luts

Talveöö on pikk ja pime
nagu kotist läbimine.
Taevas tähti kiirgab reas,
kuulgi tundub kiilaspea.
Metsaservas hundi huik,
maja ümber lumevaip.
Päev on lühike ja pime
ja siis jälle kotist minek.

Uku "Lumesadu"

Nii me laps suureks sai

Epp Väikene

Väike oli meie laps,
astus samme tips ja taps.
Emmelt musi, issilt kalli,
õelt-vennalt mänguralli,
memmelt-taadilt pikk pai -
nii me laps suureks sai.

Caitlin "Palju õnne, lasteaed!"

Siilidil

Käthlin Naarisma

Mul täna vastu tuli siil
ja ütles siis -
tal maitseb piim.
Meil sõlmitud sai diil -
on peagi poegadega siin
ja mina võiksin nii
neid imetleda siis.

Nii möödus päevi viis,
näen, tuleb siilitiim.
Teeb ümber kausi mitmes tiir
Ja limpsab piima sealt ja siit.
Saab tühjaks kauss, veel väike viiv -
näen silmis neil on tänukiir.
Siis puh-puh-puh ja läksidki.

Rainer "Siil ehitab pesa"

Rasmus "Siilike"

Head uut aastat!

Virve Luts

Kuusepuu on tulesäras,
pidulik on meie tänav.
Aastavahetus on teel -
hästi rõõmus laste meel.
Täna taevast tuledes,
üks on uhkem teisest veel.
Head uut aastat kõigile!

Mariette "Ilutulestik"

Sõber

Epp Väikene

Sõber on see, kes teeb mulle pai,
kui haiget saan ja ütlen: "Ai-ai!"
Sõber on see, kes teeb mulle kalli,
kui ära kaotan uue palli.

Sõber on see, kes meeles mind peab,
helistab mulle ja kirjutab read.
Sõber on see, kes kuulab mu juttu,
jagab minuga naeru ja nuttu.

Sõbraga mängin täna ja homme,
sõbraga jagan küpsiseid-komme.
Kahekesi koos on ikka meil hea,
oled mulle kallis - seda sa tea!

Mia "Südamlik öökull"

MIDA KÕIKE UUT... 2016-2021

Pihlapuu aastaringis

Alates 2019. aastast on rühmaruumid jagatud vastavalt pihlapuu aastaringile. Meie kõige väiksemad on pihlapungad, sealt edasi sirguvad lapsed pihlalehtedeks, seejärel pihlaõiteks ja lõpuks saavad küpseteks pihlamarjadeks. Rühmadesse on pihlapuud maalinud kunstnikust õpetaja Aeliita Sinijärv.

Uendatud õueala Rõngus

Uendatud õueala Hellenurmes

Õueköögid

Tulge kõik nüüd õuekööki
Siin saab teha maitsvat sööki
Liivast teen ma liivakooki
Mudast maitsvat mudajooki
Lõikelaual lõikan muru
Kausis jahuks saepuru
Lehtedest saab salati
Nii kokata saan siin alati

Marju Hurt

5-7 aastaste laste õueköök

2-3 aastaste laste õueköök

3-4 aastaste laste õueköök

Hellenurme maja laste õuekook

Direktriss õueköögi avamisel

Robotika

Õpetaja Karin Pastaruse ja õppejuht Epp Väikese eestvedamisel taotlesime 2020. aastal HITSA'lt hariduslikke roboteid, tänu millele oleme saanud õppetööd mitmekesisemaks muuta. Saadud robotikavahenditeks on: Qobo, Dash ja Dot, Matatalab, Rugged Robot, Sphero, Ozobot ja mTiny.

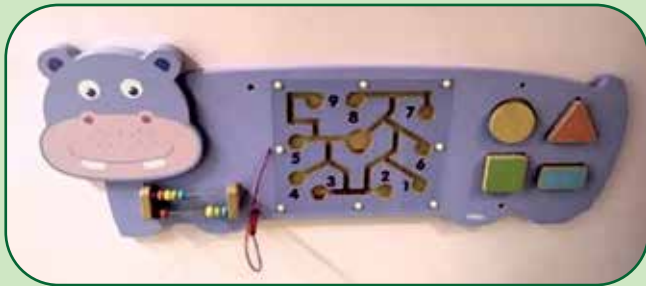
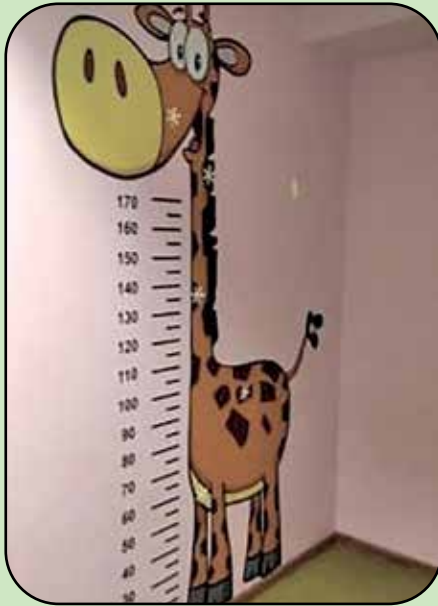

Siseterviserajad ja seinamängud

Veetuba

2021. aastal valmis tervisemeeskonna eestvedamisel vee-liiva-savituba

Loovusring

2019. aastal alustas tegevust loovusring. Ave Holtsmeieri juhendamisel valmivad 5-7-aastaste laste imepärased meisterdused.

LASTEAIAPÄEVA ERINEVAD TAHUD

Õpetaja argipäev

Milline on õpetaja päev ühes toredas Hellenurme maalasteaias, mis tegelikult on ka justkui Rõngu Lasteaed Pihlakobar, sest 2018. aastal novembris liitusid need kaks lasteaeda. Sellises maalasteaias on lapsi nii suuri kui ka väikesi, poisse kui tüdrukuid oma suuremate ja väiksemate muredega, aga mis kõige tähtsam - nad on omalmoel väga armsad ja toredad. Ma ei kujutaks ette, kui neid seal ei oleks. Iga päev on nendega erinev ja kunagi ei tea päriselt, mis kõik ees ootamas on. Päev sellises lasteaias ei erinegi väga palju nõ tavapärasest lasteaiaast, kuigi omad vimkad on siiski.

Käes on hommik ja sätin ennast tööle minema. Võtan kaasa eelmisel õhtul ja viimasel hetkel kotti valmis pandud asjad, neid on palju, sest kõike võib vaja minna. Olles jõudnud lasteaia ette ja kotid autost välja võtnud, taban ennast mõttelt, et ma olen justkui Mary Poppins, kellel on põhjatu kott, kust tuleb alatasa midagi põnevat välja ja olgu see siis näiteks kasvõi õmblusmasin. Igaljuhul peab põnev olema.

Jõuan tuppa, sätin ruumid ootevalmis ja tulevadki juba esimesed lapsed ja nii riburadapidi järjest ka teised. Vahel on nad rõõmsad, aga vahel on ka kurvad. Ja nii olen esiti lohutaja ja mure ära kuulaja. Igal lapsel omad mured, kes väiksem sellel emast lahkuminekumure ja suuremal lapsel teistmoodi mure, mis vajab vahel rohkem aega. Kui rõõmud ja mured jagatud, võib päev alata.

Vaatan kella, oi jah, juba ootab meid hommikuring ja teised õppetegevused. Mõtlen endamisi, kas jätkub mul kõikide laste jaoks silmi ja käsi, et abiks olla, on ju neid mitmes erinevas vanuses ja arenguastmes. Õnneks on abiks kaaslane, kes kohe märkab, kui keegi on abiküsimisel ootama jäänud. Teisest küljest tekib jälle rahulolev tunne, kui lapsed on oma tehtud töö üle nii uhked ja õnnelikud, et kas tõesti nemad ise tegidki selle.

Märkamatult on kell sealmaal, et on aeg õue sättida. Õues on alati tore, saab ju seal joosta ja kõvasti rääkida. Õues on mängulusti nii külma, sooja, märja, kuiva kui ka tuulise ilmaga. Õuemängud mängitud ja taas ootab meid lõunasöök, mis maitseb peale õueskäiku eriti hea. Köht täis, meel hea ja ongi aeg kosutavaks lõunauneks. Enne veel kuulavad lapsed mõne toreda loo ja siis laseme unel tulla, kellel tuleb ja kellel ei tule ka. Oi, kuidas õpetaja ka puhkaks koos lastega ja laseks silma looja. Õpetajat aga ootab hoopis päeva kokkuvõtete tegemine ja uute ideede otsimine.

Selleks päevaks on õpetaja päev läbi saanud ja ees ootab õhtu oma perega, kelle jaoks olen hoopiski nüüd ema, kes hoolitseb, et kodus oleks kõik hästi. Kes kuulab muresid ja lohutab, organiseerib, planeerib ning hoiab kõigel silma peal. Samas ei tohi unustada ka iseennast. Vaimu turgutamiseks teen endale meeldivaid tegevusi - teen käsitööd, kohtun sõpradega ja liigun aktiivselt. Õhtul magama minnes lasen päeva silme eest läbi ja mõtlen, kas päev sai selline nagu ma soovisin. Kui lasteaias tuleb laps ja teeb mulle pai ja ütleb, et ma olen tubli, siis on üks igati õnnestunud päev. Mured püüan endast läbi lasta ja nad minema saata, et röömuldel oleks ruumi sisse seada.

Karin Pastarus
Rõõmuritsikate rühma õpetaja

Viie õppeaasta jagu erilisi elamusi

Me oleme kõik omamoodi erilised, teatud mõttes isegi erivajadusega. Ka lasteaias on mõned lapsed teistest erilisemad. Minule meeldib neid kutsuda erilisteks särasilmadeks, ühiskond teab neid erivajadustega laste nime all. Teekond eriliste lasteni sai alguse peaaegu et kogemata. Üsna algklasside alguses oli mul kindel usk ja veendumus, et minust peab saama õpetaja. Keskkoolis oli ihaldatud sooviks kehalise kasvatuse õpetaja-amet. Päev enne kehalisi katseid tabas mu vasakut reit vigastus, jalg külje peale üle 10 cm ei liikunud. Kekaõpsi unistus oli selleks korraks purunenud! Järgmise ringiga tahtsin saada ajaloo õpetajaks. Ikka nii, et ülikooli tuleb minna ajalugu õppima ja spetsialiseeruda ümber õpetajaks. Ajaloo eksami sooritasin aasta pärast keskkooli lõppu, kuid kahjuks ei saanud kokku piisavalt punkte, et ajalugu tudeerima asuda. Alles siis (!) lõin lahti TÜ Haridusteaduste instituudi kodulehe ja tutvusin sealse valikuga. „Eripedagoogika. Ma ei tea, mis see täpselt on, aga kui ei sobi, saan alati liikuda edasi järgmisele erialale.“ Aasta oli siis 2009. 2016. aasta juunis lõpetasin magistriõpingud eripedagoogi erialal ning kordagi pole ma oma valikus kahelnud. Minust saigi õpetaja, ehkki natuke erilisem kui kehalise kasvatuse või ajaloo õpetaja, aga siiski pedagoog!

Rõngu lasteaias alustasin tööd 2014. aasta augusti lõpus. Alustasin noore ja rohelisena. Erivajadustega lapsi ja täiskasvanuid olin eelnevalt kohanud õpingute jooksul ja Maarja külas Põlvamaal. Sattusin täiesti tundmatusse kollektiivi, olles esimest korda erialasel tööl. Tundus parima lahendusena tutvuda kollektiivi ja lastega selliselt, et iga nädala veetsin ühe rühmaga. Hommikust õhtuni. Kui esmaspäeval olid lapsed pigem tagasihoidlikud, siis kolmapäevaks oli minu uudsus kadunud ning kõik need lapsed, kellel erivajadused pidid olema, neid ka näitasid. Tundus, et reedeks olin tuttav ka rühmaõpetajatega. Septembri lõpuks oli ülevaade erilistest lastest olemas, kõikide rühmade laste nimed ja näod peas. Olude sunnil tuli esimestel aastatel olla nii logopeedi kui eripedagoogi eest, sest logopeedi meie majas ei olnud. Kuid iga lasteaia eluga kursis olev inimene teab, et

kui vaja, tuleb olla hunt Kriimsilma eest ja vastavalt nõudlusele pidada erinevaid ameteid (nt psühholoog, näitleja, IT-spetsialist, tõstja, koka abi jms).

Viie õppeaasta jooksul olen saanud võimaluse töötada väga erinevate erivajadustega: intellektipuue, pervasiivne arenguhäire, erinevad keelepuuded, kuulmispuue, geneetiline sündroom, lisaks hulk tuvastamata erisusi. Käitumisprobleemid võivad kaasneda kõikide nende erivajadustega, kuid mitte alati. Käitumismustrid, mis rühmas õpetajatele ja kaaslastele tõsist peavalu põhjustavad, on üldjuhul millegi tagajärg, aga mitte põhjus. Konkreetsete põhjuste välja selgitamine on üks enim väljakutseid pakkuv valdkond meie töös. Tihti pöördu-

vadki õpetajad eripedagoogi poole, sest nende rühma on sattunud laps, kes oma tegutsemise ja suhtlemisoskuste poolest eristub kaaslastest. Eriline käitumine paistab ju kohe silma. Minu rolliks on välja selgitada, millisel arengutasemel laps parasjagu on, missugused oskused on omandamata, missugused käitumismustrid lapsele rühmas probleeme tekitavad. Ehk teisisõnu, selgitada õpetajatele - miks Jüri või Mari on just selline, nagu ta on ja mis saab edasi.

Esimestel aastatel töötasin lastega peamiselt individuaalsetes, üks-ühele tegevustes. Kui tekkis võimalus kolida suuremasse ruumi teisele korrusele, oli mänguruumi rohkem. Sai koondada sarnaste probleemidega lapsi, viia tegevusi läbi väikestes rühmades. Ka erialaselt olin enesekindlam, julgem, avatum. Ja oh seda rõõmu, kui lasteaija kollektiiviga liitusid tugiisikud! Siis haarasin kolm korda nädalas endaga ühes need kõige erilisemad mängukaaslased koos tugiisikutega ning toimetasime kohe mitu tundi omasoodu. Kui olin saanud mõne uue põneva õppemängu või idee, läksin rühma koos kõikide lastega mängima. Õpetajad õnneks väga vastu ei olnud ja mängisid vahest koos meiega (nii mõnigi õpetaja peaks mäletama Värvispinnerit). Vahel pöördus mõni õpetaja minu poole sooviga koos lastega midagi põnevat läbi viia. Hetked, mil eripedagoogi kelluke hinges kõige heledama häälega helisema hakkab... Viimati olin sõimerühmas, istusin kapi otsas (tegelikult olin ma puu otsas), mängisin oravaema Titit ning kutsusin metsloomi endale külla. Lapsed koos õpetajaga täitsid metsloomade rolli. Me etendasime raamatut „Kips-köps-külla“.

Nagu ütles järelevalve ametnik pr Kapp, siis õnnelik tuleb olla iga erivajadusega lapse üle, kes lasteaeda tuleb. See tähendab, et mind vajatakse ning tööd jätkub. Ma usun endiselt, et erilised lapsed õpetavad meid rohkem kui mõni teaduslik käsiraamat. Aitäh, et olemas olete!

Erle Oras
Eripedagoog

Koos on toekam

Minust sai tugiisik 2019. aastal. Tööle asudes, arvestades, et olen suureks kasvatanud kaks poega, olin kindel, et midagi rasket pole ja saan hakkama. Kohe esimestel päevadel aga taipasin, et lihtsusest on asi kaugel. Iga päev sisaldab küll rõõmsat ringi silkamist koos minu väikese sõbraga, kuid kõige juures on oluline mõista tema hingeelu, emotsioone. Püüd ära arvata tema järgmist sammu ja käitumismustrit. Juhendada, abistada, lohutada.

Üsna ruttu hakkasin vastu saama rõõmsa timpa-tampa vastujooksu, kallid ja sülesoovi. Tihti tuleb pisargi silma, kui väike sinisilm sulle naeratades otsa vaatab ja pehmed käed kalliks ümber kaela seab...

Ja niimoodi me siis läheme koos. Õpime, areneme, kukume, saame haiget. Siis aga tõuseme püsti, puhume peale, pühime pisarad ja ikka edasi. Märkamatuult oleme juurde saanud uusi oskusi.

Tugiisiku teenust vajavad lapsed on kindlasti kõik erinevate vajaduste ja iseloomuga. Minu silmis võiksid tugiisikud olla sellised heas mõttes nagu vanaemad, kellega oleks hea, mõnus ja turvaline olla.

Võib juhtuda ka nii, et tugiisik väsib, jääb haigeks. Tean, et minu puudumisel muutuks õpetajate töö siis tunduvalt keerulisemaks, sest minu sõbrake võib tekitada rühmas korraliku koosse, võib olla tujukas, vahel ka pisut salakaval või lihtsalt väsinud. Seega, püüan ennast tasakaalus ja tervena hoida, ammutades energiat loodusest, aiailu luues, perega koos olles.

Samuti kõlab mul kuklas Karlsson Katuselt moto: „Rahu, ainult rahu!”

Tunnen siiski, et olen päris kenasti hakkama saanud. Olen õppinud uut laste ja nende käitumise kohta ja leidnud endale toredad töökaaslased. Seda tööd pole võimalik hästi teha, kui sul pole kõrval toimivat ja toetavat kollektiivi. Olen väga tänulik selle eest!

Aili Klein
Tugiisik

Helisev lasteaed

Lasteaiaelu oma kindlas päevarütmis kulgeb õppides ja mängides koos rühmakaaslaste ja õpetajatega. Ja ometi on iga päev omanäoline. Võiks öelda ka - iga päev kõlab omamoodi. Aluseks on meetrum, millele omakorda on juurde loodud mitmevärvilised rütmid ja helid. Selline igapäeva muusikateos valmib märkamatuult laste ja õpetajate ühistoimetustes.

Ka iga laps on justkui muusikapala - ainulaadne, kordumatu, isikupärane. Laps kui muusika, mida on huvitav kuulata. Kuidas siis kõlab lapse sisemaailm? Millised värvid sealt kostuvad? Eks see ongi minu kui muusikaõpetaja ülesanne - teritada oma vaimukõrv, et tunnetada, kuidas lapsed kõlavad ning hoolitseda, et nad kaunit heliseksid. Kui kostubki siinseal mõni dissonants, suunan helide järgnevused harmoonilisematesse käikudesse, näidates, et saab ka teisiti kõlada ja nii avanevad mitmekülgised kõlamustrite võimalused.

Siinkohal on muusika ise vahendiks, mis toob esile lapse kõlavärvid. Läbi muusikalise eneseväljenduse pillimängu või tantsu näol, on võimalik näha lapses peituvat stressi, ärevust, kurbust, röömu, rahulolu jm hingeseisundeid. Appi tuleb muusika, mis leevendab valukohti murede korral ning rahulolu ja röömu korral lisab enesekindlust ja loomevõimekust.

Lasteaia muusikategevus sisaldab laulu, pillimängu, muusika kuulamist ja arutlust, rütmi-
kat, loovtegevust. Kõik need tegevused on omavahel seotud, moodustades ühtse terviku.
Läbi muusikaliste tegevuste tõusevad esile lapse tunded, mõtted, maailmatunnetus. Kõige
selle kõrval kasutan oma töös ka eneseväljenduslikke muusikamänge. Nii saab väljendada
ennast ka laps, kel mureks kõneprobleemid või sotsiaalsed oskused.

Kui muusikatundides kogeb laps koosmängurõõmu, siis pealelõunasel ajal algavad ansambli-
ja individuaaltegevused. Kohtun siis ka erivajadustega lastega, kellega mängime muusikali-
si dialooge, mõtlemismänge, mootorikat toetavaid pillimänge jm arendavat ning head tunnet
pakkuvat. Muusikaga tegeleva lapsel suureneb keskendumisvõime, paraneb ja rikastub sõ-
navara, areneb loovus.

Teaduslike uuringute põhjal teame, et muusika aktiveerib igat ajupiirkonda, avaldades
head mõju mistahes vanuses. Niisiis on muusikal hea toime nii kehale kui vaimule. Soovitav
on muusikat kui vitamiini tarvitada sageli kogu elu vältel. Nii püsime terved ja rõõmsad
ning suudame ka elutormile tugevamatenä vastu panna. Taolise vaate olen põiminud oma
muusika praktilistesse tegevustesse ja usun, et lapse alusharidusse olen lisanud muusi-
kaarmastuse, mis toetaks teda kogu elu.

Käthlin Naarisma
Muusikaõpetaja

TERVISEDENDUS PIHLAKOBARA PERES

Meie lasteaed kuulub alates 2007. aastast Tervist Edendavate Lasteaedade (TEL) võrgustikku, mis koosneb vabatahtlikkuse alusel ühinenud lasteaedadest, kes lähtuvad oma tegevuses tervist edendava lasteaia põhimõtetest. Tervisedenduslikud tegevused on kavandatud meie lasteaia arengu- ja aastakavas ning tervisealast tegevust juhib tervisemeeskond. Meie kõigi peaesmärk on hoida ja tugevdada lapse tervist, soodustada tema igakülgset arengut ning toetada terviseteadmiste omandamist läbi õppe- ja kasvatustegevuse, panes koostöös koduga aluse tervisliku eluviisi kujunemisele.

Lastele on loodud erinevad võimalused igakülgseks kehaliseks tegevuseks nii lasteaia sisekui välistingimustes. Saalis viime läbi mängulisi liikumis- ja muusikategevusi ning tähtpäevapidusid. 2020. a. sügisel loodud siseterviserada pakub lastele toredate lisavõimalust liikumisvilumuse ja peenmotoorika arenguks ning käesoleval aastal avatud vee-liiva-savi toas saavad lapsed katsetades, uurides ja mängides õppida tundma hetkel vee saladusi ja võlusid.

Lepatriinud veega lustimas

"Pihlapõnni röömurada"

Vastrenoveeritud lasteaia õueala, Hiugemäe looduspark, koolistaadion Rõngus ning mõisapark ja Elva jõe ümbrus Hellenurmes loovad samuti mitmekülgsed tingimused laste liikumisaktiivsuse toetamiseks. Aastate jooksul on välja kujunenud oma väärtused ja traditsioonid. Meil on keskkonnasõbralik lasteaed, kus viiakse edukalt läbi projekt- ning õuesõpet. Loodus on kui suur raamat täis üllatusi, põnevust, teadmisi ning elamusi. Seepärast on looduse ning ümbritseva tunnetamisel aukohal uuriv, kogev ja mänguline õppimisviis. Lasteaia traditsioonilised liikumispäevad, maakondlikud spordipäevad ning tähtsamad rahvusvahelised ja vabariiklikud tervisepäevad ja nädalad on planeeritud lasteaia sündmuste kavas. See on heaks võimaluseks suunata lapsi sportimise ja spordi juurde, on ju kõik suured sportlased olnud kord väikesed.

Mihkli ja Leenu mänguhommik ning vastlapäev vanade heade (rahva)mängudega

Maakondlik spordipäev

Mesimummid matkamas kuldses sügis

I Päkajook 2020

Rõõmuritsikad
Tartu suusamaratoni
virtuaalsel lastesõidul, 2021

Väärtustame tervislikku toitumist ning laste toitumisharjumuste kujundamist. Meie lasteaias kasutatakse toitude valmistamisel eestimaist toodangut, igapäevaselt on menüüs juur- ja puuviljad ning PRIA vahendusel pakutakse koolipiima.

Oleme sidunud laste kokandustegevused õppe-ja kasvatustegevuses teemanädalate ja tähtpäevadega. Tähtis on, et tegevused (n salatitegu, toidu serveerimine ja laua katmine) toimuksid läbi ise tegemise kogemuse, nii hakatakse järjest enam ka erinevaid toite proovima.

Kõigi rühmade lapsed on ise külvanud ja kasvatanud aknalaua köögivilja-, maitse- ja lille- taimi. Lisaks oleme osalenud kahel eelneval aastal Räpina aianduskooli taimekasvatuse projektides "Tomatisõbrad" ning "Sõprusetera". Käesolevast kevadest on loodud õueala nurka õppeaiake istutuskastidega ning igal rühmal on nüüdsest võimalus ise taimede eest hoolitseda ja oma töö vilju maitsta. Eeltoodu ning teemapäevad ja õppekäigud n taludesse, farmidesse, meiereidesse toimuvadki eesmärgil, et lastes kujuneksid jõukohased tööharrjumused, areneks ettevõtlikkus ning kinnistuks arusaam toidu teekonnast meie lauale.

Õppekäigul Aakre Aias ning köögiviljamahla valmistamine, 2019

Korrapidajatest Õnnetriinud

Mesimummid ja Lehm Milli piimanädalal 2020

Väga oluliseks peame, et lapsed oleksid teadlikud ohutusest ja lihtsamatest esmaabi võtetest. Iga-aastaselt toimub 6-7aastastele lastele Päästeameti koolitusprojekt "Tulest targem", mille eesmärk on anda lastele läbi mänguliste ja praktiliste tegevuste teadmisi tuleohutusest, tulekahju korral käitumisest, suitsuandurist ning tutvustada päästevarustust ja -tehnikat.

Igal aastal külastavad meie lasteaeda ka politseinikud, kes tutvustavad oma igapäevatööd, tuletavad meelde liiklusohutuse tähtsust ning pakuvad lastele võimalust oma käega politseivarustust katsuda ning järgi proovida, mis tunne on istuda politseiautos. Liikluskasvatuse raames käiakse usinalt õppekäikudel alevikus, mil tutvutakse liiklusmärkidega ning õpitakse ohtult tänavat ületama, osaletakse erinevatel teemapäevadel ning kinnistatakse saadud teadmisi "Liiklusvankri" sees leiduvaga ajutisi liiklusväljakuid rajades. Sügise saabudes pööratakse suurt tähelepanu helkuri kandmise vajalikkusele ning alates 2019. aasta sügisest on lasteaia väravates kasvavad pihlapuud saanud endile koostöös lapsevanematega ka helkivad rüüd, et iga mööduja võiks endale vajadusel helkuri laenutada ja end liikluses turvaliselt tunda.

Läbi erinevate lõimitud õppetegevuste, ürituste ja saadud kogemuste on lapsed eakohaselt teadlikud tervist toetavatest tegevustest ja võimalikest ohtudest, mida on kinnitanud ka kevadised koolieelikutega läbiviidud intervjuud. On ju meie kõigi sooviks, et peatselt koolijätsideks sirguvatest mudilastest kujuneksid liiklusreegleid austavad ja täitvad tublid liiklejad.

Rõõmuritsikad päästeautot uudistamas ja
Mesimummid politseinikega tutvust tegemas, 2020

Lasteaia positiivne psühhosotsiaalne kliima on väga tähtis laste ja töötajate vaimse tervise toetaja. Sõbralikus, turvalises ja toetavas õhkkonnas tunneb nii laps kui töötaja, et temast hoolitakse ja teda väärtustatakse.

Lastesõbraliku õhkkonna loomisel on kesksel kohal tegevustes rühmatöö kasutamine ning kokkulepitud kenade kommete järgimine, mis aitab kaasa laste teineteisega kohanemisele ja erinevuste väärtustamisele ning toetab nende koostööoskusi. Õpetaja roll hõlmab hoolt laste füüsilise, sotsiaalse, vaimse ja emotsionaalse heaolu eest, õpetades ja juhendades lapsi teineteisega arvestama, pakkudes nii positiivset eeskuju ja kogemust kui arengut toetavat tagasisidet, abi, julgustust ja toetust.

Meie õpetajad on läbinud "Vaikuse minutite" koolituse, et õpetada lastele tähelepanu ja meelerahu harjutusi, mis aitavad tulla välja hajevil mõtetest, segavatest emotsioonidest või pinges olekust. Samal ajal areneb oskus paremini keskenduda ja ise oma emotsioone juhtida. Toetamiseks iga erivajadusega last, toimetavad meie majas eripedagoog ja logopeed ning on loodud toimiv tugisüsteem.

Mänguliste tegevuste ja arutelude, meie esivanemate tarkuste, teatrietenduste, õppekäikude ning tähtpäevapidude kaudu kinnistame lastes häid kombeid ja positiivseid uskumusi, luues nii pinnase üldnimilike väärtuste nagu sõprus, sallivus, lugupidamine, abivalmidus, üksteisest hoolimine tekkeks.

Väikesed preilid noorhännade kingitud
lilledega tüdrukutepäeval, 2020

Lepatriinude advendikontsert
Rõngu hooldekodu asukatele, 2019

Õiepõrnikad ja Rõõmuritsikad lasteaia sünnipäeval ning Liblikate pere sõbrapäeval, 2020

Tervist edendava ning lapsesõbraliku lasteaia oluliseks osaks on ka lapsevanemate kaasamine lasteaiaellu ja otsuste langetamisesse ning koostöö kogukonnaga. Lasteaia suhtes positiivselt meelestatud ja kaasatud lapsevanemad ning asutused ja ettevõtted toetavad meeleldi lasteaia väärtusi, põhimõtteid ning tavasid. Oleme tunnustanud kõigi osapoolte head koostööd lasteaia kodulehel ning alates 2019. aastast on rühmadesse lisaks sisse seatud toredad "Tänutahvlid".

Rõngu Pagari külastus
peremees Jaanus Periga

Tulevased remondimehed Kaido Soo
juhendamisel töökoda uudistamas

Näitus-konkurss "Sügis kergitab kübarat"

Lapsed, emad-isad Ruubeli rattarallil

Raamatukogu perenaised Laine Meos ja Piret Terve Lapatriinudega "Lugemisisu" programmis

Õnnetriinude omavalmistatud ehetes jõulupuu Rõngu Mihkli kirikus

Rahulolevad, hoolivad ja motiveeritud töötajad on iga asutuse rikkus. Peame väga oluliseks läbi erinevate tegevuste ja valdkondade toetada täiskasvanute tervist ja heaolu. Hea viis asutusesisese positiivse mikrokliima tekkimiseks ja hoidmiseks ning ka haiguste ennetamiseks on personali aktiivne liikumine, koostegemine, teadmiste omandamine ja jagamine ning märkamine ja tunnustamine.

Õpetajad mardisanti jooksmas

Õpetajate laternamatk

Lihavõttejänkudest õpetajad

Hellenurme õpetajad sportimas

Esmatähtis on, et inimene oleks seesmiselt motiveeritud, tema "silmad säraksid" ning sel juhul teeb ta oma tööd rõõmuga. Kuid vähetähtis ei ole ka väline motivatsioon. Oleme ikka leidnud üksteise töödes ja tegemistes tunnustamist väärivat ning seda erineval moel esile tõstnud. Alates 2019. aastast tänane õpetajate päeval silmapaistva pedagoogilise töö ning toetuse ja abivalmiduse eest meie toredaid töötajaid lasteaija märkamise ja tunnustamise tiitlitega "Pihlaemand" ning "Magus Pihlamari". Samuti esitame kandidaate Elva valla haridustöötajate aunimetustele ning aasta õpetaja galale "Eestimaa õpib ja tänab".

Õpetaja Aeliita Sinijärve
kujundatud rändlaegas

On toetav ja tore tunne teadmisest, et Pihlakobara pere kaasab paljusid inimesi ja organisatsioone, kellel on kanda sama missioon: loome soodsad tingimused, et meil kasvaksid ja areneksid terved ja rõõmsad lapsed.

Hoolime ja hoiame, ikka üheskoos!

Epp Väikene
Õppejuht/liikumisõpetaja

Õpetaja abi asjatamised

Pea kaheksa aastat tagasi Rõngu Pihlakobara perega liitudes, puudus mul veel täis arusaam mind ootavast. Jah, ma olin küll lapsevanem, kuid tunnistan, et eemalt vaadates tundub pilt lasteaiatööst hoopis teistsugune kui tegelikkus.

Igal hommikul on ootamas uus ja omanäoline päev, mis alati erineb eelmistest.

„Tere hommikust, õpetaja Karin! Kuidas sul läheb?“ hüüab mulle juba eemalt meie Õnnetriinude rühma üks poistest, kelmikas pilk silmis, kui ma olen hommikul tööle jõudnud. Õpetaja abi on juba ammu enam kui koristaja ja söögitädi ning seetõttu kutsutakse meie rühmas töötavaid täiskasvanuid kõiki „õpetajaks“.

Kohe märkavad mind ka teised lapsed. Juba lippab minu juurde mitu last, kes soovivad minuga oma elamusi jagada. Lastega töötamine nõuab empaatiavõimet. Rõõme ja muresid, nii suuri kui väikeseid on väga erinevaid. Mõnel on piimahammast oma tööd lõpetamas ja annab märku, et kaugel pole kooliaeg. Siis teatab laps tähtsa näoga, et temal tuleb nüüd selle asemele „jäähammas“. Teisel on jalas uued litritega kingad ja ootab neile puurival pilgul minu hinnangut. Kolmas aga näitab oma plaastrit, mille all olevat suur ja valus haav. Eks jagatud mure on ju pool muret. Kõik nad ootavad kuulamist, kiitmist ja lohutamist. Kuid märkama peab ka seda last, kes on eemale tõmbunud ja nurgas üksi kõssitab. Oh, oleks mul vaid silmi, kõrvu ja käsi rohkem.

Meie lasteaia kokad teevad väga head sööki, kuid lapsed tulevad lasteaeda väga erinevate söömistavade peredest. Tihti kuulen lauset, et mina seda toitu ei söö. Seda just uute toitude puhul, mida pole varem menüüs olnud. Sel juhul peab olema leidlik. Kuna kiitus julguse eest toitu vähemalt proovida, soovib enamus, on peagi taldrikud tühjad ja küsitakse isegi juurde. Abiks on ka näiteks lõbus näoke hommikupudrul või rohelise smuuti nimetamine „Shreki joogiks“ või kõne piima või kala vajalikkusest meie organismile.

Päeva jooksul on toimetamist omajagu ning kogu aeg on käed- ja jalad töös täis. Väga oluline on, et koht, kus me enamuse päevast veedame oleks puhas ja korras, sest puhastes ja kenades ruumides on kõigil hea olla. Vaja on pesta, puhastada, korrastada, tuulutada, pesu vahetada, sättida, kaunistada. Samal ajal on aga vaja märgata lapsi ja aidata õpetajat. Lõunaajal kui lapsed magavad on mul mahti tunnike hinge tõmmata ja jalga puhata.

Peale laste lõunauinakut saan tegeleda oma hobiga, milleks on tüdrukutele soengute tegemine. Osa soengute tegemise oskustest on tulnud pika praktika käigus, kuid olen palju täiendavalt juurde õppinud ka YouTube´i videotest. Tüdrukud on mõnede soengutele välja mõelnud vahvaid nimesid nagu näiteks „luukerepats“, rapuntslipats“ jne.

Meie - õpetaja abide roll lasteaias, aastatetaguse ajaga võrreldes, on muutunud. Olen täiel määral kaasatud õppetegevustesse ja abistan õpetajat tundide läbiviimisel, õppekäikudel ning osalen väljasõitudel ja matkadel. Minu kõige tähtsam ülesanne ongi õpetaja abistamine ning lastega tegelemine. Üha rohkem on lasteaias ka neid põnne, kes vajavad lisaabi või tähelepanu.

Mul on kolleegidega väga vedanud ja ma tunnen ennast meie rühma täisväärtusliku meeskonnaliikmena. Minu arvamuste ja mõtetega arvestatakse ja mul on rühma töö planeerimisel kaasarääkimise õigus. Arutame omavahel alati läbi rühma lühemad ja pikemad tööplaanid. Nii ei teki omavahelisi pingeid ja koostöö on sujuv.

„Kes täna korrapidajad on?“ uurivad õhtupoolikul need lapsed, kellele minu abistamine laua katmisel väga meeldib. On lapsi, kes on valmis seda tegema iga päev. Lisaks aitavad nad ka hea meelega lauda või põrandat pühkida ja voodipesu maha võtta. Nii alustame töökasvatusega lasteaias juba varakult. Võib öelda, et minul on omakorda väiksed abilised ja töö kiidab tegijat.

Iga laps meie rühmas on omaette isiksus ning see nõuab erinevat lähenemist ja paindlikkust. See kõik on arendanud ka mind - märkama, tunnustama, olema paindlik ja ettenägelik, ennast täiendama ja loovust arendama.

„Homme näeme!“ hüütakse rõõmsalt õhtul koju minnes. Võin kinnitada, et seda tööd ei saa teha, kui lapsed ei meeldi ja kõige olulisemaks meie töös on rahul ning õnnelikud lapsed ja lapsevanemad.

Karin Karro
Õnnetriinude rühma õpetaja abi

Töö ja hobi üheskoos

Minu sattumine Rõngu Lasteaed Pihlakobarasse oli nagu saatuse poolt ette määratud. Aastal 2018 kevadel maalisin ma puidule punaste pihlakatega oksa, mis kaunistas minu kodu. Samal aastal, 30. juulil liitusin ma lasteaia röömsa kollektiiviga.

Olen oma erialalt lasteaiaõpetaja ja hingelt hobikunstnik. Mulle väga meeldib minu töö ja hobi ning seda ametit pidades saan ma nad mõlemad ühendada. Alustasin ma söömerühmast ja nii oleme lastega koos kasvanud kõik need aastad.

Minu töö on väga emotsioonirikas ja ei saa mainimata jätta, et paremat ametit polegi vist olemas kui lasteaiaõpetaja töö. Sündantliigutavad on need hetked, kui tööle tulles jooksevad minu kasvandikud mulle vastu mind tervitama oma väikeste sõrmedega korjatud põllulilledega. See soe tunne ja laste armastus ongi mulle tunnustuseks, et teen õiget tööd.

Mul on väga vedanud kolleegidega, kellega on meil hea tiimitöö. Mõistame teineteist poolelt sõnalt.

Minu rühma lapsed on tugevad isiksused ja nendega koostöö on õpetajale suur väljakutse. Eks lapsed on õpetanud mind ennastki paremini tundma. Samas on meil rühmas lapsi, kes vajavad suuremat abi ja suunamist. Arvestame teineteise eripärade ja iseloomuga.

Aastaid tagasi maalisin ma Hiiumaal lasteaia magamistoa kapiustele veealuse maailma värviliste kalakestega. Olin tol hetkel praktikant. Minu töö sai suure tunnustuse osaliseks nii laste kui ka lastevanemate poolt.

Olles õpetaja Pihlalehtede rühmaruumis ja vaadates magamistoa mööbli paigutust, tuli mul mõtte teha voodite pealsetest kapid ja sellega võita aastaid kestnud ruumipuudus magamistoaas. Kapiustele maalisin veealuse maailma värviliste kalakestega ja taime-dega, mis aitaks lastel kergemini uinuda ja elavdaks magamistoa üldmuljet.

Minu töö võeti rõõmuga vastu ja lapsed olid õnnelikud, et neil on magamistoas nüüd akvaarium.

Elame tänapäeval suhteliselt tehismaailmas. Poest on saada palju värvikirevaid mänguasju ja vidinaid, mis on looduskauged ja sünteetilised. Laste huvi on selliste mänguasjade vastu lühiajaline ja kahjuks ei väärtusta laps oma mänguasju, mida on ülemäära palju. Kuna ise olen pärit looduskaunilt saarelt Hiiu maalt, siis üritan oma töös tuua lapsi tagasi looduse ja taaskasutuse juurde, et säästa meie planeeti. Nii tekkiski mul mõte lastega looduses olles meisterdada ise omale kepphobused. Korjasime lastega metsakuivi pikki oksid ja tõime need lasteaeda kuivama. Lapsed lihvisid ise liivapaberiga puukepid siledaks. Hobuste peadeks said sokid ja täidiseks vatiin. Lapsed olid kõik väga põnevil, sest valmistasid endale mänguasja oma kätega ja igäiks pani oma hobusele ka nime. Palju õnnele tulid ka ise teha, kuid asi oli seda väärt ja laste rõõmsaid silmi nähes ei valutanud ka enam nõelast torgitud sõrmeotsad.

Hobustele lisasime ka kuljused ja nii sai ise tehtud hobusega jõuluvanale hobusetantsuga muljet avaldada. Huvitaval kombel oli nendel hobustel ka võlujõud, sest liikumistunnis kepphobuseid kasutades selgus, et lapsed, kes muidu liikumistunnis olid pealtvaatajad, muutusid ühtäkki aktiivseteks osalejateks.

Mulle väga meeldib minu töö ja olen õnnelik, et kuulun toredasse, töökasse ja andekate õpetajate kollektiivi.

Lapsed on elu õied ja nemad annavadki meile elu mõtte!

Aeliita Sinijärv
Õnnetriinude rühma õpetaja

MEENUTUSTE RAJAL

Lasteaiamaja läbi aegade

1978

1991

2006

AASTAD LÄEVAD, RÕÕMUD JÄÄVAD...

Virve Luts

Kuidas leidsid tee lasteaia tööle?

Sel ajal oli õpetaja elukutse väga populaarne, oli juba ammine unistus lasteaednikuks saada ja nii me sõbrannaga koos läksimegi Rakvere Pedasse 3 aastaks ja 10 kuuks. Algul olin lihtõpilane, aga teisest aastast Rõngu sovhoosi stipendiaat, nii oli mul teada, kus edaspidi tööd jätkan.

Mis aastast siin oled?

Aasta oli 1980, minu esimene tütar sai aastaseks ja augustis alustasingi tööd.

Meenuta oma töö algusaastaid.

Sel ajal olid lasteaias ka öörühmad, lapsi oli rühmas 28 ja kollektiiv tore. Olin meie majas ka praktikatel olnud ja seega kõik oli juba tuttav.

Algaastail töötasin ainult sõimes, 11 aastat.

Mis võlub ja on hoidnud sind nii pikki aastaid selle töö juures?

Väga palju annavad tööle juurde ka väikesed õnnestumised, lustakad laste ütlused ja nende siirus. Päris ausalt, siis ei kujuta eriti ettegi, kui seda melu, mis lastega on, ühel päeval enam saatmas poleks.

Mis on sind töös aidanud rasketest olukordadest üle saamisel?

On tõesti palju toredat olnud ja samas ka pingelisi hetki. Rahulikuks jäämine! Tänu sellele avastasin töö iseendaga - meditatsioon, loodus, muusika, joonistamine, luuletamine ja reiki.

Soovitusi noorematele kolleegidele.

Olge ikka sama rõõmsad ja töökad, rohkem sallivust nii töökaaslastesse kui ka vanematesse, tugevaid närve, lihtsaid lahendusi.

Maimu Reidolf

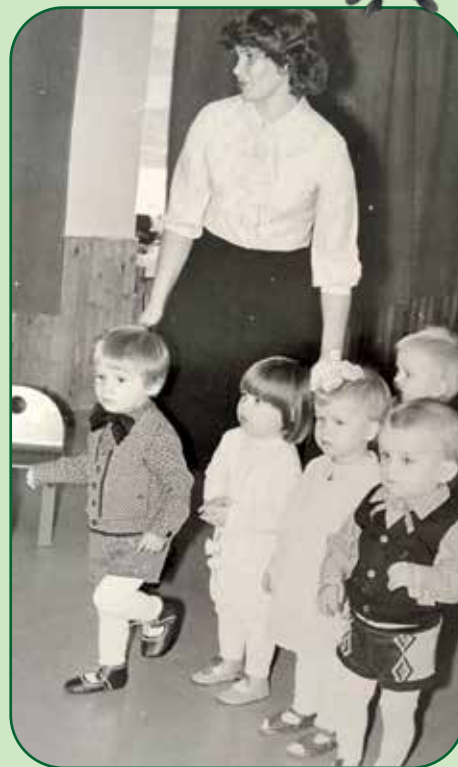
Kuidas leidsid tee lasteaiatöele? Mis aastast siin oled?

1971. aastal sain Rõngu Lastepäevakodusse tööle juhuse läbi. Tollane juhataja H. Reha küsis minult, kas ma tahaks tulla lasteaeda tööle asenduskasvatajaks sõimerühma. Olin nõus.

Meenuta oma töö algusaastaid.

Lastepäevakodu oli 6-rühmaline: 2 sõimerühma, 4 aiarühma ja töötas ööpäevaringselt. Kurv oli vaadata lapsi, kes toodi lasteaeda esmaspäeva hommikul ja reede õhtul viidi koju. Isegi Rõngu alevikust jäeti lapsi ööseks. Need olid emotsionaalselt kõige raskemad aastad nii lastele kui õpetajatele.

1993. aastal jäi ainult kaks liitrühma, siis töötasin ka mujal. 2000. aastal rühmi neli ja minul tekkis võimalus siin tööd jätkata.

Mis võlub ja on hoidnud sind nii pikki aastaid selle töö juures?

Mulle meeldib töötada lastega, anda edasi meie rahvakultuuri pärandit, eriti praegusel digiajastul. Nad on nii siirad ja ausad.

Mis on sind töös aidanud rasketest olukordadest üle saamisel?

Rasketest olukordadest ülesaamisel on olnud minu pere toetus ja hobiaid. 40 aastat olen mänginud Rõngu kapellis "Rukkilill" kromaatilist kannelt.

Soovitusi noorematele kolleegidele.

Soovitan ka noortel kolleegidel tegeleda oma põhitöö kõrvalt meelepärase hobiga.

Ka vanasõnad saatku teid teel:

Külva head, siis kasvab head

Lindu tunnukselaulust, inimest tegudest

Sirje Haav

Kuidas leidsid tee lasteaiatöele?

Juba väikese lapsena unistasin saada õpetajaks, aga aja möödudes muutus soov hakata tööle hoopis väikeste lastega.

Mis aastast siin oled? Meenuta oma töö algusaastaid.

Tulin tööle 1975a. aprillis. Algus oli küll väga hirmutav, sest mind pandi üksinda tööle sõimerühma ilma õpetaja abita, "visati nagu vits külma vette", võõras nagu ma olin (oli haiguseperiood ja õpetajate puudus). Nutuga pooleks mässasin siis seal, aga kui sain oma rütmi kätte, siis kõik lahenes, sest olin suviti Rakveres lasteaias töötanud ja seal ka praktikal olnud.

Mis võlub ja on hoidnud sind nii pikki aastaid selle töö juures?

Väikesed lapsed, kes loodavad sinu peale, nendest arusaamist; ootavad hellust, õrnust. Näed nende siiraid ja avatud silmi, kus vahel on kurbus ja igatsus, siis aga siiras rõõm. Oled ju lasteaias nende teiseks emaks.

Mis on sind töös aidanud rasketest olukordadest üle saamisel?

Positiivsus, positiivne tagasiside nii lastelt kui lapsevanematelt ja ka kolleegidelt. Samuti olen siia loonud oma pere, leidnud elukaaslase ja kasvanud üles 2 toredat last, kellega on väga lähedane side.

Soovitusi noorematele kolleegidele.

Head tahet väikeste lastega töötamisel. Sõbralikkust, kannatlikkust, heatahtlikkust, siirust ja kõike muud, mida väikestele vaja. Head närvi, et takistusi üle elada, siis läheb juba palju lihtsamalt!

MÄLESTUSKILDE MEIE PÄEVILT

Lasteaia töötajad Merike Kirotar ja Marju Hurt on meie lasteaiaga seotud olnud ka varem, kuid siis olid nad teises rollis - lasteaialapsed. Marju lõpetas lasteaia 1978. aastal ja Merike 1986. aastal.

Marju: Siis oli nii, et allkorrusel olid 1. ja 2. sõim. 1. sõimes olid alla aastased lapsed. Teisel korrusel olid 4 aiarühma. Ja lasteaed oli ööpäevaringne. Mu ema (Mairi Hurt) oli tol ajal muusikaõpetaja ja vahel käis öötädi asendamas. Ma olin siis ka kaasas. Sain teiste lastega õhtul telekat vaadata.

Merike: Ma olin üks neist, kes jäid öörühma. Õhtul kell kaheksa saime televiisorit vaadata. Ükskord oli nii, et öötädi läks õhtusöögi järele, olin siis umbes neljane ja me otsustasime ennast ära peita. Tookord olime neljakesi. Kustutasime tuled ära ja läksime voodi alla peitu. Kui öötädi tagasi tuli, ehmatas nii ära ja karistas meid sellega, et jääme lastesaatest ilma. Oli kolmapäev ja ei näinudki "Vanderselle". Meie arvasime, et teeme nalja, sellist reaktsiooni ei osanud me ette näha.

Marju: Mina muidu käisin lasteaias harva, olin vanaema ja vanaisaga kodus. Enne kooli viimases rühmas käisin tihedamalt ja lõunauinakut ei pidanud tegema, sain ema juures olla. Aga kui mingi pidu oli tulemas, siis mina tahtsin väga laulda ja tantsida.

Merike: Mulle ka laulda väga meeldis. Tohutult meeldisid nääripeod. Ega pidusid väga polnudki tol ajal, nääripidu oligi ainuke sündmus.

Marju: Nääripidu ja naistepäeva ka tähistati kuidagi. Ja siis olid veel need kooliminemis katsed. Kohale tuli komisjon, kes siis uuris, mida oskad. Ühekaupa läksime sisse. Seal

pidi siis joonistama, lugema, arvutama ja kella pidi tundma. Mäletangi, et mu ema ootas seal meiega ja muudkui kordasime kella. Pärast üks emale tuttav komisjoniliige ütles, et mul oli kogu aeg rõõmus nagu peas ja vastasin kõik tip-top ära.

Merike: Minuga oli sedasi, et mulle meeldis liita, aga lahutada mitte. Ükskord oli nii, et istusime garderoobis oma kapi ees ja õpetaja Sirje hakkas küsima 1+1 jne. Kui minu kord oli, küsis muidugi lahutamist. Mäletan, et tahtsin kapi ukse sisse selga lükata. Ma ei osanud hästi peast lahutada. Nii paha tunne oli. Aga töövihik oli mu lemmik.

Marju: Mulle meenub ka Haava Sirje, olin umbes kolmene, hoidsin väga teda. Nii kui teda nägin, haarasin tal kintsu ümbert kinni ja lahti ei lasknud.

Merike: Mina mäletan veel pekitükke supi sees ja et sunniti süüa. Ja muidugi see ööseks jäämine, see oli kohutav tunne. Teised läksid koju, vahest jäime sinna vaid kahekesi. Sedasi esmaspäevast reedeni. Kurbus, üksinduse tunne ja küsimus - miks mina pean siia jääma? Nutsime seal siis. Aga lastesaateid alati ootasime õhtul. Ja sõpradega oli tore mängida. Meid õppimisega nii ei tambitud, meie ikka saime tšillida. Minu lemmikmäng oli see, kui vanema rühma poisid meid taga ajasid. Kasvatajad võtsid päikest samal ajal. Ja paviljoni taga sõime noori õunanässe. Kasvatajad küll keelasid, aga kes sellest hoolis. Tol ajal oli õuealal 4 paviljoni. Talvel aga käisime kelgutamas seal kus praegugi. Toona kutsuti seda gaasimäeks, sest seal olid suured gaasimahutid suurte majade tarbeks. Majapidamistes tol ajal kasutati gaasipliite.

Marju: Mina panin talvel keele raudredeli külge, jube valus oli. Kuidas ära sain, ei mäleta...

Nõndaviisi mälestusteradadel muljetades jõudis aeg sinnamaale, et lapsed ärkasid lõunauinakust ja nõudsid oma osa - õpetajate tähelepanu. Minul (K.N) aga oli tore rännata koos Merikese ja Marjuga mõneks hetkeks aastakümnete taha. Seal nad olid, selles samas majas ja toas. Seinavärv oli siis teine, kardinad ja muugi kõik. Kas Merike ja Marju olid siis ise ka pisut teised? Oh ei, nemad on praegugi nagu siis, lihtsalt vahepeal on nad suureks kasvanud ja taskud ei ole enam täis mitte ilusaid kive, vaid kogemuste võlu. Küllap see on eriline tunne töötada lasteaiamajas, kus kunagi lapsena sai käidud ja kus toleaja

toredatest kasvatajatädidest on nüüdseks saanud head kolleegid. Seda tunnet teavad vaid nemad. Minul jääb neile vaid soovida toredaid reisielamusi ajamasinaga edaspidigi ja kunagi ärge kaotage endas seda väikest plikatirtsu. Lugupeetud reisijad! Saabub peatus - Rõngu lasteaed!

Merike

Marju

Tantsujutud õpetaja Ave Holtsmeieriga

Räägi endast. Kuidas sa jõudsid tantsu juurde.

Tantsupisik oli mul juba väga varases lapseeas. Kust on huvi tantsu vastu tulnud, ei teagi. Ma polnud veel koolilaps, kui täditütrega mõtlesime välja tantse ja esitasime neid maal vanaema juures olles naabritele. Parimad tantsulood olid tol ajal „Abba“ ja „Bony M“.

Kooli minnes osalesin kohe ka rahvatantsuringis, mäletan, et tantsisin seal kuni põhikooli lõpuni. Olen osalenud mitmeid kordi ka tantsu- ja laulupidudel Tallinnas. Umbes 12-aastaselt hakkasin koolis osalema ka show tantsuringis, võtsin sealt ka aktiivselt osa. Mäletan, kuidas õpetaja ütles mulle „sellest tüdrukust saab asja, tulevane tantsuõpetaja“. Nii see on ka läinud.

Peatselt loodi kooli peotantsuring, tänapäeval s.o võistlustants. Osalesin ka seal huviga. Üsna pea valiti mind välja ja läksin edasi tantsu õppima juba võistlusgruppi, mis toimus Elvas. Suuri saavutusi küll ei korjanud, kuid tantsupisik on siiani hinges.

Tants sinu elus läbi aegade - mida oled selles valdkonnas teinud?

Omal ajal olen ikka igasugu asju proovinud. 1991. aastal otsustasin läbida „Bastioni“ ja „Sixtina“ mannekeenide algkursuse. Olen läbinud ka aeroobikatreeneri kursused. Käinud tantsimas ka võimlemisklubis „Rütmika.“ Tantsustiilidest olen proovinud võistlustantsu, rahvatantsu, showtanstu, hip-hop-i. Kõige meeldejäävam ja huvitavam tantsukoolitus on olnud „Koolitantsu koolitus“, kus juhendajaks oli Jüri Nael.

Kuidas jõudsid tantsuõpetaja tööni ja Rõngu lasteaeda?

Tantsuõpetaja tööni jõudsin tänu Rõngu KK kehalise kasvatuse õpetaja Erki ja oma ema soovitusel, kes hakkas tegelema võistlustantsu tantsuringiga, kui mina juba olin lõpetanud põhikooli. Tihti osalesin ka tema trennides justkui abiõpetaja.

Käies ise keskkoolis ja olles 17-aastane, juhendasin laupäeviti Rõngu KK-s lapsi. Nii tore on näha praegu, nende emmede lapsi lasteaias tantsimas, kes kunagi ise tantsisid minu tantsutrennis, oma kooliajal.

Tantsuga lasteaeda jõudsin väga ammu, kui mind kutsus õpetaja Anne Ruubel oma rühma lastega - koolieelikutega tantsutundi tegema.

Vahepeal mõned aastad lisaks tantsule jõudsin veel proovida ka liikumisõpetaja tööd.

Meenuta toredaid/ülevaid/pingelisi vms hetki.

Olen osalenud lastega Koolitantsul, mitmel korral saime edasi ka maakondlikust voorust piirkondlikele. See oli tore ja tegude rohke aeg. Lisaks tantsude mõtlemisele ja harjutamisele, õmblesin ka kõik esinemisriided ise.

Sinu põhimõtte/sõnum tantsulastele?

Mulle meeldib tantsida. Tants on saatnud mind kogu elu. Alles äsja ütles mulle üks laps loovusringis, et sa isegi tantsid siis, kui sa neid asju teed.

Tants tekitab positiivse meeleolu, tantsides ma tõesti ei mõtle millegist muust. Mulle meeldib see, mida ma teen ja teen seda niikaua kui jõuan veel.

Olles koolis vaikne ja mitte eriti julge esineja, siis tantsuga on tulnud seda esinemisjulgust juurde küll. Püüan ka oma väikestesse tantsulastesse tuua esinemisjulgust ja loovust ise tantsusamme välja mõelda. Nii mõnigi esialgu veidi arglik laps on juba julge ja kraps.

Tantsige, tants parandab rühti, meeleolu ja tekitab üldse hea enesetunde nii vaimselt kui füüsiliselt.

Koolitants 2009

Koolitants 2010

Isadepäev 2016

„Prügi on moes!“ 2016

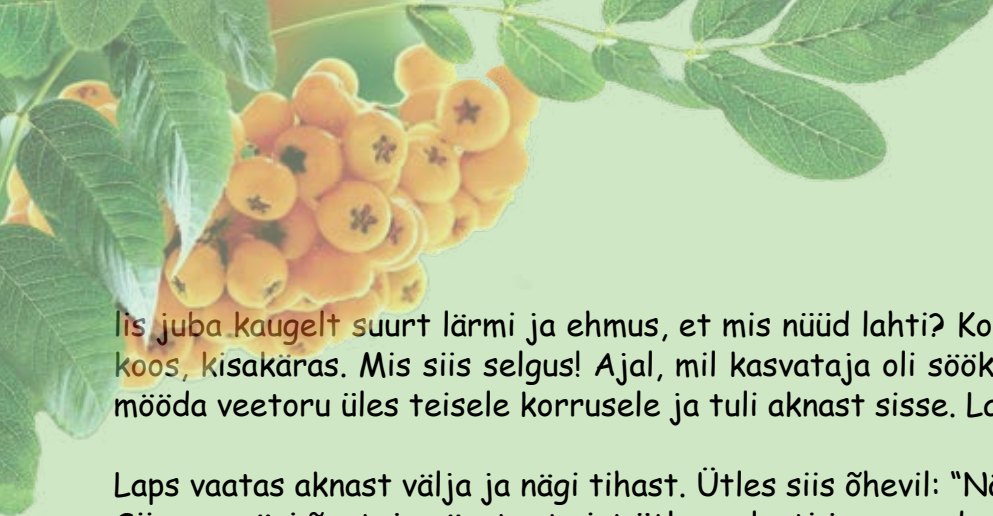
LAPSESUU

See oli siis, kui ööpäeva rühmad veel töötasid. Kasvataja oli läinud sööki tooma. Tulles, kuu-

lis juba kaugelt suurt lärmi ja ehmus, et mis nüüd lahti? Kohale jõudes näoi laste rõõmbaras koos, kisakäras. Mis siis selgus! Ajal, mil kasvataja oli sööki toomas, ronis ta naabripikaasa mööda veetoru üles teisele korrusele ja tuli aknast sisse. Lastel muidugi nalja nabani!

Laps vaatas aknast välja ja nägi tihast. Ütles siis õhevil: "Näe, kanal!"
Siis aga nägi õpetaja näost, et vist ütles valesti ja parandas: "Näe, kukk!"

Laps tuli õpetaja abi juurde ja kallistas südamest. Siis ohkas sügavalt ja ütles:
"Sina oled minu totu-lotu!"

Õpetaja küsib lastelt: "Mitu jalga on kanal?"
Üks laps vastab: "Üss!"
Teine parandab: "Komm!"

Laps tuli lasteaeda ja nuttis: "Aa ja kaaja, siis tu ee."
Lõpuks õpetaja taipas - "Magan ära, siis tuleb emme."

Üks laps pani rühmakaaslasele, kellel nimeks Ago, uue nime - Akulaadija.

Laps peale liikumistegevust:
"Ma panen pendaalid jalga ja lähen rühma."
Teine laps parandab teda:
"Need pole pendaalid, need on skandaalid!"

Õpetaja sõimerühmas: "Näete lapsed, täna on meil lõunasöögiks frikadellisupp."
Laps: "Jaa, see on krokodilli supp."

Lapsed kerisid papi peale lõnga, kui üks laps teatas: „Ma pole selle töö jaoks loodud!”

Lapsed uurisid gloobust ja üks neist ütles imetledes: „Oi, kui ilus maamuna!”

Lapsed magamistoas: „Mida sa kolistad selle voodilinaga!”

Laps õuest tuppa tulles: „Marleen lõi mulle otse südamesse, ma ei kutsu enda sünnipäevale ühtegi tüdrukut, ainult Jaani! Mul on tutt ka märjaks saanud õues!” (mütsitutt)

Laps erinevate ametite üle arutledes: „Inimene, kes õmbleb riideid, on „õmblik”.

See oli see aeg, mil koolieelikutel hakkasid piimahambad järjest ära tulema, iga päev oli kellelgi hammas ette näidata. Üks laps näitas ja seletas siis teisele: „Mul on need söömise hambad seni valusad, kui tulevad siia ette tarkusehambad!”

Piimanädala raames teadis üks laps rääkida: „Kui sa piima ei joo, siis sa muutud kondiliseks!”

Lapsed olid matkal ja sõid jänesekapsaid. Üks laps ütles: „Ma sõin neid jänesekopsusid juba oma kodumetsas ka väga palju!”

Vestluses Vabadussõja teemal: „Tead sa, minu esiisa jäi täitsa ellu, mul on vanaisa elus!”

Laps ehitusmängus: „Haamriga peab lööma, sest maja peab kinni saama!”

Laps puudus eelmine päev.

Õpetaja: “Kuhu sa eile jäid?”

Laps: „Emme magas ennast läbi!”

Kooliminejate rühm tegeles ravimtaimede korjamise ja kuivatamisega. Üks T
„Emme tegi kodus kitsekanepiteed!” (põdrakanep)

Vestlus lasteaia sünnipäeva raames, Hellenurme majas töötavatest õpetajatest.

Õpetaja K: “Kes ja kellena meie lasteaias töötavad?”

Lapsed: "K on muusikaõpetaja, M liikumisõpetaja ja sina oled hommikuringi õpetaja".

Õpetaja: "Räägime nüüd, mida meil läheb vaja pannkoogi tegemisel?"

Laps: "Muna ja nihunahu." (nisujahu)

"Pipapaa, pipapaa...," hüüdis laps juba pikemat aega õpetaja poole pöördudes. Lõpuks sai õpetaja aru, et see sõna tähendas "õpetaja".

Tutvusime Eesti sünnipäeva puhul president Kerstiga. Laste käest küsides, kes see olla võiks, vastas R tõsimeeli, et see on kõrvalrühma õpetaja K. Ümber veenda teda selle nädala jooksul ei õnnestunudki.

Tütarlaps, kes hakkas kooliikka jõudma, mängis eripedagoogiga sõnade leiutamise mängu. Suur puu, millele lapsel tuli laduda korralduse järgi õunu, ploome, pliiatseid. Kui kasvavad õunad, on õunapuu, ploomid, siis ploomipuu jne. Ladusid siis pliiatsid ka ära.

Eripedagoog: "Mis puu see on?"

Laps: "Pliiatsipuu."

Eripedagoog: "Oled sa näinud sellist puud?"

Laps: "Jaa!"

Eripedagoog: "Tõesti? Kus sa näinud oled? Mina küll ei ole..."

Laps: "200 aastat tagasi umbes. Lasnamäel."

Laps L hakkas laps R järgi tembutama.

Õpetaja: "Sa ei pea ju tema järgi kõike tegema. Mõttele oma peaga, mida teha. Mis kahe kõrva vahel on?"

Laps E: "Kahe kõrva vahel on mask!"

Kunagi oli meil lasteaia menüüs "Iiri pirukas". Laps songis selle kallal, nagu otsiks midagi.

Õpetaja: "Mis sa otsid seal?"

Laps: "Iiri pirukat."

Lapsed kuulasid muistendit "Säga ja kiisk".

Õpetaja: Kes kaladest ujus Peipsi järvest Võrtsjärve?
Laps: "Läga." (säga)

Lapsed õppekäigul Vellaveres.

Retkejuht: "Kimalane ei suuda nõelata läbi inimese naha."

Laps tõmbab käise üles ja ütleb: "Mul on palju noorem nahk kui"

Õpetaja: "Kes on maitanud murakamoosi?"

Laps: "Meil on kodus purakapuu."

Õpetaja: "Too mulle ka maitsta."

Laps: "See puu külmus talvel ära."

Õhtul tuli lapsele isa järgi.

Õpetaja: "Teil pidi kodus olema purakapuu?"

Isa: "Ei tea, see vist kuivas ära."

Õpetaja: "Kuidas poeg ees, nii isa järgi!"

Laps õpetajale: "Kui ma saan suureks, siis ma võtan su"

Õpetaja: "Tere, U!"

Laps U: "Tere, õpetaja H, minu vana sõber!"

Õpetaja: "Kes su uus sõber on?"

Laps U: "Sina ikka, kui minu rühma tuled!"

Laps: "Õpetaja, miks sul prillid on?"

Õpetaja: "ma vaatasin lapsena liiga palju telekat ja lugesin pimedas raamatuid."

Laps (pärast mõttepausi): "Õpetaja, aga kas ma raadiot tohin kuulata?"

Õppekäigul värvast möödudes haugub suur koer.

Laps: "Nii palju koera!"

Laps: "Õpetaja on meil aidanud nagu meisterdada. Näiteks rebida pead, kui tegime inimese."

Laps vaatab sääse pilti ja ütleb: „Tal on verine nokk, millega ta võtab inimeselt verd.“

RÕNGU LASTEAIJA TÖÖTAJAD

Direktorid

Marta Jalakas (1956)
Õilme Ruusman (1961-1965)
Helju Reha (1965-1982)
Erika Prants (1982-1984)

Malle Teder (1984-2005)
Maive Sinijärv (2005-2018)
Marge Jaasi-Tamm (2018-...)

Endised staažikamad töötajad

Malle Teder 45 a
Anne Ruubel 37 a
Erika Prants 22 a
Ester Palu 22 a
Aino Kommisaar 20 a
Salme Ruusmann 19 a
Mari Jagor 19 a

Helju Reha 18 a
Anita Nuuma 18 a
Mairi Hurt 16 a
Helju Roots 14 a
Salme Rebane 14 a
Maria Peri 11 a

Staažikamad töötajad lasteaia juubeliaastal 2021

Sirje Haav 46 a
Virve Luts 41 a
Maimu Reidolf 36 a
Tiina Kruuda 34 a
Ene Kipper 15 a

Merike Kirotar 15 a
Riina Ostrak 15 a
Epp Väikene 15 a
Marit Kurm 14 a
Ave Holtsmeier 14 a

Tänuõnad minu armsatele kolleegidele toetuse ja usalduse eest!
Täna teid, kes jagasite mälestusi lasteaia minevikuradadelt ja teile,
kellega koos sai loodud pilt tänasest lasteaia argipäevast.
Tänu direktorile ja õppejuhile, kes te aitasite käesolevat
almanahhi kujundada.

Koostaja Käthlin Naarisma

